

Равлик

Дмитро Павличко

З'явився равлик на стежині,
Немов турист із рюкзаком.
Він власний дім несе на спині,
Ледь посувається повзком.

Прямує в далеч невідому,
Де світить голуба роса.
Здається, що від свого дому
Втекти він хоче в небеса.

Блискучі ріжки, мов антени,
Стримлять у небо — придивись:
Вивчає він стебло довженне
І йде захоплено кудись.

Іде крізь трав зелені нетрі.
Понад калюжну каламуть,
Стає на кожному сантиметрі
Перепочити — й далі в путь!

Він пізнає свої дороги,
І в ніч зарошену, м'яку
Йде, взявши дві зорі на роги,
Як місяць у муравнику.